No. 35. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 20 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigten, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelezen de Aanschrijving van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, van den 16. dezer maand, A. 4e Afd. No. 1947;

Brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen:

Dat in het uitnoodigings-biljet tot deelneming in de Geldleening en Vrijwillige Bijdrage, vastgesteld bij de wet van den 6. dezer, (Staatsblad No. 14), eene drukfout is ingeslopen, welke de uitdrukking derzelve in strijd zou doen zijn met de bepaling der wet.

Zoo als het uitnoodigings-biljet ligt, wordt in de tweede zinsnede van de voorlaatste alinea gelezen, dat de inschrijvers hunne deelneming ook kunnen overbrengen in Vrijwillige Bijdrage, mits tot geen *minder* bedrag dan van dertig ten honderd der inschrijving. Voor dit woord «*minder*," moet gelezen worden «ander," waardoor de sluitrede wordt: «*mits tot geen ander bedrag* dan van dertig ten honderd «der inschrijving," hetgeen overeenkomt met de slotbepaling van artikel 21 der wet.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 19. Maart 1844.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

ZWEDEN.

— Men meldt uit Stockholm van den 1 Maart.

De koude blijft hier aanhouden. Op 40 mijlen benoorden Stockholm, heeft gedurende drie achtereenvolgende weken eene koude van 40 graden geheerscht: te Stockholm zelf was de koude 17 tot 20 graden. De zee tusschen onze kusten en de eilanden van Aland is geheel vastgevroren, en het ijs heeft zulk eene dikte, dat sedert den 24 Februarij de Russische maalpost, met 4 paarden bespannen, 10 mijlen ver over het ijs aflegt, namelijk van Ekero tot Griffelhauer.

DUITSCHLAND.

OBERJETTINGEN, (in het Wurtembergsche), den 8. Maart. Eergisteren avond, tusschen 5 en 6 uur had hier de verschrikkelijkste gruweldaad plaats: een vader, namelijk, van vijf kinderen vermoordde hen alle vijf, door hen met een scheermes den hals af te snijden. Na volbragte misdaad nam de ontzettende moordenaar de vlugt en men heeft hem nog niet kunnen achterhalen. Groote armoede en dronkenschap zouden de beweeggronden tot deze ongehoorde gruweldaad zijn. De ongelukkige moeder is, ten gevolge van den schrik, bedenkelijk ziek geworden.

ENGELAND.

LONDEN, den 13. Maart. Lord *Ross* heeft dezer dagen een telescoop vervaardigd van 52 voeten lang, met een reflector van metaal, van 72 duim in doorsnede. Door deze telescoop onderscheidt men in de maan voorwerpen ter grootte van een huis.

PORTUGAL.

— De opstand in Portugal blijft voortduren; de Portugezen schijnen elkander zoo spoedig niet te bevechten als in Spanje. Er had nog geen gevecht plaats gehad; doch men deed geschut van Oporto komen, om Almeida, waarin de opstandelingen zich bevinden, regelmatig te belegeren.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Maart. De generaal *Bertrand*, heeft op zijn sterfbed aan zijn broeder den heer *L. Bertrand* aanbevolen de volgende artikelen aan het bestuur van de stad Lyon te overhandigen:

1°. Een duplicaat van de memorie van de veldtogten van Italië, door den Keizer op het eiland St. Helena geschreven.

Napoleon had van zijne memorien over deze veldtogten twee copijen doen vervaardigen; eene daarvan is in handen van den generaal *Bertrand* gesteld, en het is deze copij, die hij aan de stad Lyon aanbiedt.

2°. Eene landkaart van Italië door *d'Albe*, waarvan zich *Napoleon* bediend heeft, en waarvan hij gebruik maakte toen hij den oorlog van Italië beschreef.

3°. Een kruis van den ijzeren kroon, hetwelk door den Keizer gedragen is.

4°. Een zilveren Arend, door *Napoleon* aan den generaal *Bertrand* ten geschenke gegeven.

— In het stadje Isle, bij Avignon, is de volgende misdaad gepleegd ten gevolge van het verfoeijelijke spel. Zaturdag, den 2. Maart, hoorde men, des morgens 7 ure een geweerschot. De buren snelden toe en vonden in het huis van den heer *Dumas* het lijk van diens kleinzoon *Vaudrey*, een jongen van 14½ jaar, die zich aan het spel had overgegeven en daardoor in geen goeden naam stond. Men riep den grootvader, doch ontving geen antwoord. Na eenig zoeken, vond men diens lijk in linnen gewikkeld, en bespeurde, dat hij sedert 24 uren met een bijl was vermoord, waarschijnlijk door zijn' kleinzoon *Vaudrey*, die, om de geregtelijke straf te ontgaan, zich zelve met een geweerschot had om het leven gebragt. Hij had een dag en een nacht het lijk van zijn' grootvader bij zich verborgen gehouden, doch den nacht met zijne makkers in eene andere kamer, met het spel, doorgebragt.

BELGIE.

ANTWERPEN, 16 Maart. De armoede is op sommige plaatsen in Oost-Vlaanderen zoo groot, dat men eene moeder heeft gevonden die zich met hare kinderen voedde met saladebladeren, die zij in een naburigen tuin gingen plukken

— Geheel Belgie bijna staat onder water. Men ontvangt de treurigste berigten van Luik, Charleroi, Antwerpen en elders. Niet alleen de groote rivieren, Schelde, Maas, Sambre enz., maar ook de kleinere, en tot de geringste beken bijna hebben overstroomingen te weeg gebragt, die door de gedurige regenvlagen en westelijke stormen onderhouden worden.

— Uit Ostende schrijft men, dat de *Actif* geheel aan stukken is geslagen. Eenige balen wol zijn komen aandrijven. Een visschers vaartuig werd vermist, en zal waarschijnlijk door den storm ook vergaan zijn.

NIEUWPOORT, den 13. Maart. Een brik met wijn geladen, heeft tusschen La Panne en Coxyde schipbreuk geleden; men heeft de Ekwipaadje zich in de boot zien begeven, maar deze is in de branding omgeslagen, zoodat geen levend schepsel de kust heeft kunnen bereiken. Nadere berigten melden dat dit schip was: *de Aimable Société de Méan*, Kapt. *Nicolas*.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 14. Maart. Men leest heden in het hoofd van de *Staats-Courant:*

Op hooger last wordt het volgende stuk, tot narigt der belanghebbenden, geplaatst:

«Kennis genomen hebbende van de wenschen en voorzieningen, vervat in den uitersten wil van wijlen Onzen hartelijk geliefden en hoogst geëerbiedigden Vader, Koning WILLEM FREDERIK, Graaf van *Nassau*, en ernstig begeerende die wenschen en voorzieningen met naauwgezetheid te vervullen, verklaren Wij bij deze, in onze betrekking van Hoofd-Erfgenaam, dat Wij voor Onze rekening overnemen alle de waarborgen, welke wijlen Onze Heer Vader in Hoogstdeszelfs bezorgdheid voor 's Lands welvaart, aan verschillende hier te lande gevestigde maatschappijen of ondernemingen heeft verleend, en dat Wij de verpligtingen welke uit die waarborgen kunnen voortvloeijen, stiptelijk zullen nakomen; zijnde ter bestrijding van lasten, welke daaruit voor Ons zouden kunnen ontstaan, een gedeelte der nalatenschap van wijlen Onzen Heer Vader door Ons voor deze bestemming verbonden, en onder eene afzonderlijke administratie geplaatst, waarvan Wij het bestuur hebben toevertrouwd aan den Grootmeester van Ons Huis, Baron *van Doorn van Westcapelle*, die bij deze door Ons gemagtigd wordt, om van deze verklaring een afschrift aan de maatschappijen of ondernemingen, welke hierbij bedoeld zijn, af te geven.

«*'s Gravenhage*, 14. Maart 1844. WILLEM."

AMSTERDAM, den 16. Maart. Gisteren avond is Z. M. de Koning, met eenen buitengewonen spoortrein, na den laatsten gewonen trein van 's Gravenhage vertrokken en omstreeks elf uren hij deze stad aangekomen. Aan het station buiten de Willemspoort, hetwelk met al de ontstokene gasvlammen verlicht was, werd Z. M. door de Heeren *Serrurier* en *Gerken*, President en Secretaris van het bestuur der Maatschappij, ontvangen, binnen de poort door eene vrij talrijke volksmenigte met hartelijk gejuich begroet, en aan het paleis door Z. Ed. Achtb. den Heer Burgemeester opgewacht. Ook op den Dam was eene juichende menigte verzameld.

Z. M. is vergezeld door de Heeren, Baron *Sirtema van Grovestein*, Graaf *van Bylandt*, Baron *van der Cappellen*, Baron *van Coehoorn* en den Kapitein ter Zee en Adjudant *van Karnebeek*.

In den loop van den ochtend heeft heden Z. M. gehoor verleend aan ettelijke militaire en burgerlijke beambten, als ook particulieren, die verzocht hadden tot hetzelve toegelaten te worden.

Ten een ure, heeft zich de staf-muzijk der schutterij, op den Dam verzameld, en aldaar eenen tijd lang onderscheidene muzijkstukken uitgevoerd.

Dezen middag zal er op het paleis een diner van 30 à 35 couverts gehouden worden.

Des avonds zal Z. M. den schouwburg met Hoogstdeszelfs tegenwoordigheid vereeren.

Men verneemt, dat ook Z. Exc. de Heer Minister van Financiën *van Hall*, in den loop van gisteren, binnen deze stad is aangekomen.

UTRECHT, den 17. Maart. Naar men stellig verneemt, zal Z. M. de Koning, morgen, Maandag, des morgens te acht ure, met den spoortrein van Amsterdam alhier aankomen.

ROTTERDAM, den 17. Maart. Men schrijft ons dat het voornemen bestaat, tot eene spoedige exploitatie van den Spoorweg van af 's Gravenhage naar Rotterdam, en dat ook tot dat einde in de volgende maand eene vergadering van de deelnemers binnen de stad Amsterdam zal bijeenkomen. Het daartoe benoodigd terrein moet bereids zijn opgenomen, terwijl de Maatschappij, naar men verzekert, reeds den eigendom heeft verkregen van een groot gedeelte der gronden tot den aanleg en voltooijing van den weg gevorderd.

In de laatste dagen tevens, is er sprake geweest van de exploitatie van eenen zijtak van der Rijnspoorweg, en dit wel van Utrecht naar Rotterdam. Deswege echter, is naar wij vernemen, nog niets met zekerheid bepaald.

VLISSINGEN, den 18. Maart. Ingevolge 's Konings opdragt zijn, bij besluit van Zijne Excellentie den Staatsraad Gouverneur van de Provincie Zeeland, van den 15. dezer, benoemd de afwisselende en plaatsvervangende leden van de commissien van voorloopig en van eind-onderzoek, bij art. 64, 67 en 68 der wet van den 6. Maart 1844 (*Staatsblad* No. 14), ingesteld tot regeling der buitengewone belasting op de bezittingen, in het geval dat de vrijwillige leening en bijdrage niet volteekend mogt worden; en zijn in voege voormeld benoemd:

Te *Vlissingen*: in de commissie van voorloopig onderzoek, tot leden, de heeren *J. W. Callenfels*, *J. Jansen*, *J. Poley*; plaatsverv. leden, *J. C. de Ruyter*, *J. Buchel*, *J. B. de Grooff*. — In de comm. van eind-onderzoek, tot leden, *J. Verdoorn*, *P. G. de Koster*, *C. Dommisse*, *C. J. van Goethem*; plaatsverv. leden, *J. C. Vercate*, *J. C. Ockers*, *D. Fagg*, *A. E. Tromp*.

Ingezonden Stukken.

NUTTIGE WENKEN

TER HERINNERING GETROKKEN UIT

HET BOEK VOOR VORSTEN EN VOLKEN.

(*Vervolg van onze vorige.*)

Billijk en te regt wordt de meening gewraakt dat men door ondergeschikten den gezant kan ondersteunen, aangezien dit dualismus onvoldoende is en gevaarlijk; — of wel dat men in deze door geheime zendelingen kan voorzien, — want, zeer juist wordt gezegd, dat dit een bewijs geeft dat men slecht gediend wordt, en dit middel geen waarborg levert dat men goed gediend zal worden. Ook is dit middel niet geschikt voor een eerlijk man, en zelve, weet men ten laatste niet wat men van hun maken moet. — Wij onderschrijven het gestelde «men zou derhalve gewis verstandiger handelen, als men ook hier den Rubicon wilde overtrekken, en de gezanten meer naar talent en kennis van zaken kiezen, dan naar gunst of om hunnen naam of rijkdom." —

De regtspleging behoort te zijn *snel*, *goedkoop* en *onpartydig*. De schrijver betreurt het dat de ondervinding leert dat het uiterst moeijelijk is, deze eerste vereischten eener goede regtspleging, deze hoofdvoorwaarden der tevredenheid des volks met deszelfs regering, aan hetzelve te geven. De historische regtschool is hem een gruwel, als het om practische vraagstukken te doen is. De volgende wenk heeft zijne nuttige zijde: «Het zou te wenschen zijn, dat de wetten overal werden verzameld, geregeld en overeenkomstig de behoeften des tijds veranderd; dat alle tien jaren de intusschen noodig gewordene veranderingen en bijvoegselen bij de nieuwe uitgave werden ingelijfd, opdat ook het volk zou kunnen leeren wat regtens is, en dat men het merkwaardige voorbeeld der handeldrijvende wereld beter in acht nam, die zich eigenmagtig hare regtsbeginselen en gebruiken heeft gevormd, daar het geschrevene regt hier het ongerijmdste was en de kooplieden hun belang te goed verstonden om zich in de handen van regtsgeleerden over te leveren." —

De wetgeving als in het voorbijgaan aanstippende, nemen wij de volgende zinsnede over: «De eigenlijke, constitutive wetgevende wijsheid schijnt iets zeer zonderlings te zijn, en door het eenvoudige menschenverstand eer gevonden te worden, dan door het bestuderen der eigenlijke regtsgeleerdheid. Zoo kwam de zoo weldadige familieraad, de eenige eigenaardige instelling van het *code Napoleon*, uit NAPOLEONS eigene ideën."

De financien leveren ons menig waar woord, b. v. «De kranke zijde van bijna alle staten en familiën is tegenwoordig de financiele. Vrije staten hebben buitendien zeer vele geldmiddelen noodig; en de absolute zijn door het zoo gemakkelijk geworden leenen onder een zoo grooten schuldenlast geraakt, dat het niet is te bedenken, hoe zij zich op eene regtmatige wijze daarvan zullen kunnen bevrijden. Hierdoor is eene solidaire verbindtenis van alle regeringen te weeg gebragt, om tot elken prijs den vrede

te bewaren, en de beurzen staan in zich zelf bewuste kracht ontzaggelijk tegen den wil van den enkelen over. — Een absoluut Koning behoorde eigenlijk geene schulden te hebben, maar een schat, toereikend voor éénen veldtogt of zoo mogelijk voor meerderen. In staten met constitutien doen schulden echter minder nadeel; zij zijn veeleer eene soort van verpanding van het vermogen des enkelen burgers voor de veiligheid en het bestaan van het geheel." — « Zoo lang de schulden niet het zesvoudige der jaarlijksche inkomsten te boven gaan kan men die niet drukkend noemen, en vele staten, waarin wegen, kanalen, landhuishoudkundige verbeteringen en handel nog achterlijk zijn, kunnen door het verstandig gebruiken van vreemde kapitalen snel vooruitkomen, en hebben daarbij te gelijk het voordeel, dat vreemde landen belang moeten stellen in hunne welvaart. De winst, welke zij uit het gebruik van het vreemde geld trekken, is veel grooter dan de renten, die zij aan vreemden moeten betalen. Maar de regering moet haar crediet evenzeer verdienen als de jonge koopman, die slechts zoo lang met vreemd geld arbeidt en wint, tot hij met eigene middelen kan rond komen. — « Geene regering kan tegenwoordig orde, spaarzaamheid en eenige openlijkheid in haar staatsbestuur ontberen. Hoe verder zij in deze rigtingen vooruitgaat, des te meer crediet zal zij bekomen, des te goedkooper zal zij hare leeningen sluiten, het zij met of zonder Kamers, domeinen of kolonien." — *(Vervolg hierna.)*

MENGELINGEN.

De hoofdkwaal aller Constitutionele Staten.

(Uit de Catholyke Nederlandsche Stemmen.)

Eene getemperde monarchie, een regeringsvorm, naar welken de vorst niet willekeurig heerschen, zijn gezag niet in despotismus ontaarden kan, omdat hij verpligt is zijn gezag te beperken binnen de grenzen, door eene wijze constitutie bepaald, en volgens welke het volk vertegenwoordigers kiest, om deszelfs belangen te behartigen, deszelfs regten en vrijheden te verdedigen en te handhaven, tegen de aanmatigingen van het uitvoerend gezag; het onvermogen van den monarch, om wetten te maken of belastingen op te leggen, zonder medewerking en toestemming der vertegenwoordigers van het volk, dat de wetten naleven en de belastingen opbrengen moet: dit alles is, theoretisch beschouwd, de verkiezelijkste, de beste regeringsvorm. Practisch intusschen is de constitutionele regeringsvorm overal waar hij is ingevoerd, eene bron van misnoegen, onrust en verdeeldheid; de belastingen zijn doorgaans in constitutionele Staten veel hooger, dan onder monarchale regeringen; en overal klaagt het volk over de krenking van deszelfs ware belangen, over verkorting van zijne vrijheden en regten, ... Van waar dat verschijnsel?

Ons, die gedurende eene lange reeks van jaren, maar vooral sedert de vorming van het koningrijk der Nederlanden, met aandacht den gang der zaken in de onderscheidene constitutionele Staten, met een oplettend oog hebben gadegeslagen, zij het geoorloofd onze gedachten en waarnemingen dienaangaande, met rondborstige waarheidsliefde vrijmoedig te uiten.

Eene groote kwaal aller constitutionele Staten is, naar onze meening, gelegen in de al te groote magt, die er aan de Ministers der kroon gelaten wordt.

De opstellers der meeste constitutien hebben dit gevoeld en getracht te verhelpen door het verantwoordelijk stellen der Ministers voor de daden van hun bestuur. De groote constitutionele stelregel is: de Koning kan geen kwaad doen maar wel zijne Ministers, en deze zijn er verantwoordelijk voor. Dit is, theoretisch beschouwd weder uitmuntend, maar hoe gaat het in de praktijk?

Hoe menigmaal hebben wij in verschillende constitutionele Staten duidelijke hoofdpunten der constitutien zien miskennen, verachten, overtreden, en dat alles op de klaarste wijze overtuigend bewezen gezien, zonder dat zoodanige Minister daarover tot verantwoording geroepen, in staat van beschuldiging gesteld, veel min gestraft is geworden. Wel wordt de een of ander Minister nu of dan door een lid of door leden van de vertegenwoordiging, zooals men het noemt, *geinterpelleerd*: doch daar blijft het bij; die heeren weten doorgaans, door kunstige redevoeringen en ontwijkende antwoorden de meerderheid der vertegenwoordigers in slaap te wiegen of den mond te stoppen; meestal hebben zij in de kamers der vertegenwoordigers de zekerheid, dat de *meerderheid*, hoe gering dan ook soms, hunne aanmatigingen toelaten, hunne voordragten aannemen, hunne inzigten huldigen zal. Hoe komt dat?

Van waar het zonderling toeschijnend verschijnsel, dat zelfs in die landen, alwaar het volk een ruim aandeel in de verkiezing zijner vertegenwoordigers heeft, de meerderheid der vertegenwoordigers voor de ministers stemt, en ministerieel genoemd wordt; terwijl aan hen, die de belangen, regten en vrijheden des volks verdedigen, de naam van *oppositie* gegeven wordt?

In die benamingen ligt meer opgesloten, dan men oppervlakkig denken zou.

Waartegen verzet zich meestal die oppositie? Tegen het naleven der constitutie; tegen uitbreiding van volksgeluk; tegen het onbelemmerd uitoefenen van de regten en vrijheden des volks? — Volstrekt niet; juist het tegendeel: zij verzet zich gewoonlijk tegen overtreding of miskenning van den duidelijken letter der constitutie; tegen ministerieele aanmatigingen, tegen verkorting der vrijheden en regten van het volk. De Ministeriele partij is alzoo eigenlijk oppositie tegen het loijaal toestaan en eerbiedigen van alles, wat de constitutie aan het volk belooft.

Overal waar de verdedigers van de regten en vrijheden des volks de minderheid uitmaken, en diensvolgens den naam van oppositie dragen, is men zeker, dat de wil der ministers boven de constitutie gesteld wordt.

Van waar nu die ministeriele meerderheid der volksvertegenwoordigers, daar, waar die vertegenwoordigers door het volk zelve gekozen worden?

Door de volstrekte centralisatie aller takken van beheer!

Door die centralisatie hebben de ministers de magt, om op alle gedeelten der administratie en op allen die er toe wenschen te behooren, of op andere ministeriele gunsten hopen, eenen overwegenden invloed uit te oefenen.

Van de hoogste staatsbediening af, tot het geringste postje toe; decoratien, verheffing tot den adelstand, alles hangt van de gunst der ministers af ...... Ziedaar de oplossing van het raadsel.

Vandaar die schijnbaar belagchelijke, maar voor de magt der minister zoo noodige vermenigvuldiging van hoogere en lagere ambtenaren; want hoe grooter het leger van afhankelijke ambtenaren is, zooveel te zekerder zijn de ministers van hunne zegepraal.

Van daar, dat in alle constitutionele Staten, zoo bitter geklaagd wordt over de kostbaarheid der Staatshuishouding en den druk der belastingen, die er het gevolg van is. De ministers hebben die kostbare Staatshuishouding noodig, om hun gezag staande te houden, diensvolgens moet zij door het volk worden bekostigd. Zoo redeneren de ministers.

Alles moet met de meest mogelijke omslagtigheid geschieden; omdat daartoe eene groote menigte van lagere en hoogere beambten noodig is, en de ministers die noodig hebben, om eenen overwegenden invloed uit te oefenen. Of verstandigen den spot drijven met belagchelijke kleingeestigheden; of er de verhevene koninklijke waardigheid door in minachting worde gebragt, daarmede breken de heerschzuchtige dienaren der kroon hun hoofd niet: een plaatselijk bestuur mag de nuttigste verordeningen niet maken, zelfs geene belasting op de honden, die er schrikbarend vermenigvuldigen, invoeren, zonder dat die plaatselijke verordening door eene menigte van handen is gegaan, om, op voordragt van den minister door den koning te worden bekrachtigd!......

Merkwaardig is in dit opzigt het volgende, wat wij uit den *Nederlandschen Spectator* overnemen.

AAN DEN SPECTATOR.

In ons goed *Nederland* heeft dat gedeelte der menschheid, hetwelk men uit loutere beleefdheid de schoone kunne pleegt te noemen, zich tot heden met de zorg voor keuken en linnekast, meer bemoeid dan met zaken van staat. De Nederlandsche vrouw heeft welligt van alle de dochters van EVA het allerminst lust of aanleg zich met *politiciseren* op te houden. Zij heeft altoos geloofd, dat de Koning en zijne ministers de zaken wel buiten vrouwelijke bemoeijenis zouden redden; nu echter de keuken en linnenkast, ja zelfs de turf op den zolder, de appelen in de provisie-kamer en de aardappelen in den kelder de heffing van den honderdsten en den tweehonderdsten penning zullen moeten ondergaan; nu zal de goede huisvrouw, meer dan vroeger, het belang van allen bij het bestuur der openbare aangelegenheden proefondervindelijk bevroeden.

Nu zal ik u zeggen, bij welke gelegenheid ik op het denkbeeld gekomen ben, een woord aan u, Mijnheer de Spectator, te rigten. Bij louter toeval kwam mij een uwer bladen in de handen, en het kwam mij voor, dat gij regt dapper op inkrimping der kostbare staathuishouding, op vermindering van overbodigheden en op eene betere inrigting van het geheel hebt aangedrongen. Ik weet niet, of uwe beweegreden goed of kwaad is, omdat ik de eer niet heb u te kennen; want gij kunt het mij niet kwalijk nemen, dat ik, wetende, hoe velen een leelijk gezigt met een mooi masker bedekken, niet beslissen wil of kan, of uw geschrijf uit egoïsmus, zucht naar eer, honger naar vette ambten of reine vaderlandsliefde voortspruit. Indien het laatste waar is (dat ik gaarne geloove wil), maak ik u wel mijn compliment, Mijnheer de Spectator, en onderscheidene mijner vriendinnen voegen het hare daarbij.

Maar wat daarvan moge zijn, de zaak komt mij voor, gelijk mijne goede taute pleegt te zeggen, zoo klaar als een klontje en nog klaarder: als de tering de nering overschrijdt, dan mag men gedurende eenen korten tijd den boel aan den gang houden, maar zuinigheid alleen kan redden, dat zullen u Mijnheer de Spectator, alle Hollandsche vrouwen, met hart en mond toestemmen.

Ik weet er ook een staaltje van te vertellen, zoo als er zeker duizend andere zijn, om te toonen, hoe de groote heeren zich met kleine zaken groote moeite geven — en daaruit leid ik af (ik weet niet of ik in mijne onnoozelheid dwaal) dat wij veel te veel koks hebben, en het spreekwoord zegt, dat zij dan de brei bederven.

Verbeeld u, Mijnheer de Spectator, dat wij hier op onze kostschool, tot leniging van den nood der armen, eene loterij van handwerken hebben ontworpen. Want er zijn hier vele armen op het dorp, gelijk overal: nu zooveel te meer stoffe voor de weldadigheid. Het zou voor u een lust geweest zijn, alle de jonge dames te zien, bezig met de fraaiste werken, gedreven door een ons liefde tot den naasten en een greintje van zucht om elkander te overschaduwen. Wij hebben daarvoor honderd en vijftig guldens aan allerlei benoodigdheden uitgegeven, en zes lange weken gewerkt. Daarentegen was onze loterij uit vijf en tachtig loten zamengesteld, met een prijs of prijsje voor elk. Zoo ver ging het goed. Alles was klaar, de vreugde ten top, de verwachting gespannen, en de dag bepaald.

Maar ja wel, daar hooren wij, dat de Koning eerst daartoe zijn verlof moet geven. Het is ook geene geringe zaak: alsof het de echtverbindtenis van een princes betrof. Ik neem de pen op en schrijf (met behulp en raad van onze Burgemeester) een verzoekschrift aan Z. M.

De Koning renvoyeert het stuk aan den Minister, de Minister renvoyeert het stuk aan den Burgemeester, en zoo gaat het (gelijk mijne lieve CHARLOTTE zegt) van boven naar beneden en van beneden naar boven.

Eindelijk ontvang ik eene dispositie van den Minister van Financiën. Dat stuk is geredigeerd, geapprobeerd, gegrosseerd, gecopiëerd, gecollationeerd en geëxpediëerd. Welk eene menigvuldigheid en verdeeling van arbeid!

En wat behelst nu dat stuk? De Minister, gelezen hebbende enz. enz. enz. overwegende enz. enz. enz. heeft goedgevonden en verstaan enz. enz. enz. aan de Requestrante te vergunnen, om de voorgenoemde loterij te doen plaats hebben, onder de navolgende bepalingen: 1°. dat enz. enz. enz., 2°. dat enz. enz. enz., 3°. dat enz. enz. enz.

Onder die bepalingen waren er zoo lastige, als b. v., dat aan den Arrondissements-Directeur der indirecte belastingen te 's Gravenhage wierd overgelaten, om vast te stellen het getal en den prijs der loten, mitsgaders den tijd en de wijze, waarop de verloting zal moeten geschieden, en wijders alle zoodanige maatregelen te nemen, als door Zijn Edel Gestrengen in het belang van het Rijk *en van de ingezetenen* noodig en nuttig mogt worden geoordeeld.

Ach hemel, riep ik, wat heeft het belang van het Rijk en de ingezetenen met deze verloting van handwerken te maken! *Much to do about nothing*, zeide de bevallige Miss. B. Viel Geschrei und wenig Wolle, zuchtte Mamsell S. — terwijl de levendige kleine S. G. schaterde van lagchen, dat ik waarlijk mij om het lieve kind bezorgd maakte.

En ik, Mijnheer de Spectator, ik besloot den Minister heuschelijk te bedanken voor de bijzondere goedheid, waarvan ik uit hoofde van den omslag geen gebruik dacht te maken. — Ik had een kunstje er op uitgedacht; want wij leeren in ons goede Nederland allerlei kunstjes heden ten dage. Ik maakte van de ééne loterij twee loterijen; daardoor was ik beneden de som, en behoefde Z. M. den Koning, Z. Exc. den Minister, den H. E. Gest. Heer Gouverneur, den W. E. Gest. Heer Arrondissements-Directeur te 's Gravenhage, en ik weet niet wie al meer, niet verder te bemoeilijken. Ik noodigde ten mijnent alle de belanghebbenden, mijne jonge dames waren uitgedoscht als voor een feest en vrolijk als de engelen: de ééne loting had plaats vóór de koffij, de tweede loting had plaats ná de koffij, de prijzen werden uitgedeeld, de Burgemeester kreeg een kindermutsje, de Dominé een *sachet de gants*, ik kreeg niets, en de armen kregen honderd en zeventig guldens. De schalksche CAROLINA L. zeide, dat de Minister eene neus kreeg.

Maar dit klein voorvalletje heeft mij overtuigd, Mijnheer de Spectator, dat de boel niet deugt, dat het raderwerk van den staat wonderbaarlijk ingewikkeld is, dat men werk maakt om werk te hebben, en dat (gelijk ik boven al zeide) de groote heeren zich met kleine zaken groote moeite geven.

Want kijk, Mijnheer de Spectator, al dat renvoy*eren*, examin*eren*, rapport*eren*, redig*eren*, approb*eren*, gross*eren*, copi*eren*, collation*eren* en exped*ieren* kost tijd en kost geld, al kost het ook geene inspanning van hersenen, en ik geloof op mijne eer, dat het beter voor het land zoude zijn, indien alle die heeren een meer bedrijvig en niet minder *eervol* middel zochten, hoewel zonder ..... *eren*, om aan den kost te komen.

Ik weet niet, Mijnheer de Spectator, of gij ook naar het een of ander werkwoord in ..... *eren* uitziet; zoo dit het geval is, dan staat het u regt leelijk; maar hoe dit moge zijn, mij heeft de ondervinding geleerd, dat men met al dit ..... *eren* het land noodwendig moet *ruïneren*. Ik ben daarom met hart en ziel

Een voorstanderes van staatsbezuiniging.

BLADVULLING.

Zeker iemand heeft gezegd, dat de mensch tot zijn tiende jaar aan een Aap gelijkt; tot zijn twintigste aan eene Paauw; tot zijn dertigste aan een Leeuw; tot zijn veertigste aan eenen Vos; tot zijn vijftigste aan eene Slang; en van dien tijd tot aan zijn dood, aan eenen onverzaadbare Struisvogel. Hierin schijnt veel waarheid te zijn.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19. Maart. Sedert den 16. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Anna Jantina, W. J. Kramer, Rogeuvilde, Aurora, C. Guodde, Brudwald, beide garst; de Noordstar, S. Brouwer, Bordeaux, wijn; ......, G. Mindozore, Havannah, suiker en tabak, heeft quarantein gelegen

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Constitutionee, E. Ritz, Koppenhage Luna, A. A. Scheepsma, Bergen, Marco Polo, J. Delwitz, First, W. le Reur, beide New-Castle, Glorij, J. Morij, Belfast, Jean Leonie, J. de Vries, Avontuur, de Maise, C. Loots, Cardiff, Helena, L. P. Strating, Suriname, Gothem, H. P. Ahman, Gibraltar, alle ballast; de vrouw Gebke, J. W. Wieber, Leer, stukgoed; Handelaars, B. H. Nijman, Catharina Klasina, H. K. Vos, beide Amsterdam, suiker; Sallie, E. G. Douhan, New-York, stukgoed.

Van New-Castle gezeild:

Bellona, S. Christophe, Gallowaij, steenkolen.

Van Londen gezeild:

Eclipse, M. van der Kerkhoven, Oostende, stukgoed.

Van Termonde gezeild:

Lisette, J. Raké, Bergen, ballast.

— Zr. Ms. oorlogsfregat Boreas, kapitein-luitenant W. J. Jolly, van Vlissingen naar Batavia, is den 6. Februarij op 30 minuten noorderbreedte en 22 graden 48 minuten westerlengte gepraaid.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.